

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א

עין משפט גזר מצוה

בש א מיי פ"ה מהל'
גירושין הל' ג סמג
עש"נ טו"ש"ע ה"ר"ע סימן
קלט ספק ד'
ל ב מיי שם הלכה ד'
טו"ש"ע שם ספק ו'
לא ג ד מיי שם הלכה ג'
טו"ש"ע שם ספי' ד'
לב ה ו מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ו'
לג ז ה מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ד'
לד ט מיי שם הלכה ד'
טו"ש"ע שם ספק ו'
לה י מיי פ"ד מהל'
שבת הלכה ז' סמג
לפון פ"ה טו"ש"ע א"ח
סימן שמה ספק ה'
לו כ מיי פ"ה מהלכות
גירושין הלכה ו' סמג
עש"נ טו"ש"ע ה"ר"ע סימן
קלט ספק ו' :

פסקי ר"ד

שנוח בקרקע: היתה עומדת
על ראש הגג וכו' והוא לא
מיטטר פ"ח דאפילו דיקא
ואמרת ליה לבראי ואמאי
קבתי כיון שהגיע לאויר
הגג ואע"פ דלא נח אם
נשרף או נמחק היא
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל בגג ישיש לו
מעקה עסקין עולא בר
מנשה משימה דאבימי
אמר הכא בפחות מג'
סמוך לגג עסקין וכל
פחות מג' סמוך לגג כגג
דמי: הוא מלמעלה וכו'
פ"י ורשא בגג דירה וחצר
דידיה סיפא כגג דידיה
וחצר דידיה: והא לא
מיטטר פיורוש דקס"ד
שהגג גבוה מחומות החצר
דאחי זיקא ושדי ליה
לבראי וחיבי תני כיון
שיצא מרשות הגג ונמחק
או נשרף קודם שיגוה
באורי החצר הרי זו
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל כגון שהיו
מחיצות התחתונות
עודפות על העליונות וכי
נפיק מאויר הגג מיד מגיע
לתוך מחיצות החצר:

(א) כ"ל פ"י דלמי זיקא ושדי
ליה לבראי וכו'.

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אשעיא דאמר לעיל (ע"א) אפילו היא
צטבריה וחכרה צליפויי האי עומדת היינו כמי שעומדת
כלומר כגון שמתמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
חכרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג לידה מייירי שעומדת
צדשותה כדמוקי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות
ע"ה הע"ר יגוה. דמיד שיצא
מראש הגג נכנס לראש חצר וא"ת ומה
מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
דשלא מחיצות עודפות חשיב משתמר
ואין לחוש למחילה רביעית אי נמי
כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
המחיצות גם כ"י רביעית מצד זה ומצד זה
וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צלמא
אי נמי כשהגג עומד בצמצע החצר ולא
מן הצד ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
כד וא"ת דלמרינן במרובה (ב"ק דף ע"ג):

באומר זרוק גניבתך לתלמי ותיקני לי
חכרי גניבתך דליקור שבת ואיסור
גניבה כמי כאלד והיכי באלד כאלד
והא לענין שבת מיחייב אפילו למעלה
מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
תוך המחיצות דר"י עולה עד לרקיע
ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות
וי"ל דמייירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
המחיצות: **במאן** רבאי דאמר
קלוטה כמי שהונחה רביא. מימה
דנקט רבי דלא איירי אלף צדשות הימיד
מקורה משום דביתא כמאן דמליא דמיא
כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) ודר"ע
הוה ליה למינקט דלית ליה קלוטה כמי
שהונחה דמיא אפילו צד"ה"ר א' ונראה
דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי
לאו משום קירוי אלף משום והכי
אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי
קאמר כמאן כרבי דכ"ע לא מיתוקמא
מדמלכרת מחיצות החיצונות עודפות
ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
אפילו צד"ה"ר א' אלף דלא כרבי מוקמת
לה ומשני אפילו מימא רבנן כו' ולפי
זה יכול להיות טעמא דרבי משום
קירוי כדלמרינן שבת (יב) :

דרך ע"ייה אינה מגורשת מ"מ
מעיקרא לא מיניח קאי. ולא
דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
יב.) זרק ארנקי צפתא זה וילא צפתא
אחרת מנהו אויר שאין סופו לנוח כמנוח
דמי או לא? הכא דבדרך עלייה אין דומה
כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
צדית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
והא

גמ' והא לא מינטר. אויר הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שצא כלב וקלטו או גשמים מחקוהו
אמאי קמני מגורשת מן האויר הא צענין אויר שסופו לנוח: **בפסוק**
מג' כו' אויר דמתני' צדכי עסקינן דהוי כמאן דנח והלכך קנאתו
בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הו"ל
לה חצר המשמרת לכל דניח צדכי:

והא לא מינטר. דקס"ד שהגג גבוה
מחומת החצר והיכי קמני כיון שיצא
מראש הגג מגורשת הא אין סופו
לנוח אפילו לא צאת דליקה דלמי זיקא
ודחי ליה חוץ למחיצות: **שהיו מחיצות**
התחתונות. של חצר: **עודפות.** על
מעקה של גג דכי נפיק מגג מעל
לאויר מחיצות חצר ומשום הכי צענין
עודפות דהאי דקאי בתוך מחיצות
מעקה הגג (ו) וזרקו כלפי מעלה כדי
שיעזבו את המעקה ויפול לחצר:
קלוטה. בתוך האויר: **כמי שהונחה.** לארך
דמתיא (ו) הורק צדשת מרה"ר ליה"ר
וה"י צלמטע רבי מתיא וזכמים
פוטרים: וא"ל רבי זוסא לרבי אמי כו'.
גרסי' בה דכשני עולא אפילו תימא
רבנן כו': **דרך יודע.** כשזרקו כלפי
מעלה כדי להעזירו את המעקה לא
נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אצל**
נמחק דרך עלייה. אע"פ שיצא מאויר
הגג לאויר חצר ומחיצות התחתונות
עודפות: אינה מגורשת. דדרך סילוקו
לא מיקרי נתינה אלף דרך הנחתו לנח
לראשונה: **שקדם גט דליקה.** שקדמה
זריקת הגט בחצר קודם שתיא דליקה
באויר החצר: **רשויים חוקים לגיטין.**
אם השאלה הצעל מקום חלמינו
ולא צלמטע גיטה לא השאלה גגו או ביתו
נמחל. משום דמייירי ע"ה רחיה ממתני'
נקט ג' הכא: **הא כדאיסא** והא
כדאיסא. רישא בגג לידה וחצר לידה
וצענין אויר הגג: **סיפא** בגג דידיה
וחצר דידיה. (ו) מיגרשא באויר חצר אצל
אי מריייה לידה ואשלה מקום אימא
כן דלא קפיד: **שלא מדום גיטין.**
חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מיני.**
דפליגי רבנן: **והא דאמר רב חסדא**
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחיצת החצר:
וורק. מרה"ר: **ונה על גביו חייב.**
דהו"ל לה הנחה צד"ה שאויר רה"י
עולה עד לרקיע אע"ג דאויר רשות
הרבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
צמס' שבת (דף ט' ע"ב): **הני מיני.** דהוי
כמנוח לארך לענין שבת: **אצל.** אם
היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
המחיצות אינה מגורשת שאין סופו לנוח
לארך דמני ליה זיקא חוץ למחיצות
וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
הוא דומיא לידה והא לא מינטר:
והא

(א) שבת ד. לו. ב"ק ע"ג.
(ב) דפדרי שלש רשות.
(ג) מרה"ר ש"ק.
(ד) נעיל ע"ג. (ד) שבת.
(ה) ע"פ (ו) צ"ל וזרקו רש"ע.
(ו) דפדרי ופול וכל'
רש"ע. (ז) שבת ד.
(ח) דפדרי ופול ומגורשת.
(ט) דפדרי צדכיית.
(י) צ"ל ממרה. רש"ע ופי'
מרה"ר ש"ק. (יא) ופי'
תוספות שבת ה. ד"ה לא
זיקא: ע"ה ד"ה כמאן.

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
דמיא. תפס הו"ל וקלט
באוירה של רשות הרבים
כמי שהונחה בבוהו הוא
ואע"פ דלא נח (שבת ד.)
הורק מרשות לרשות כיון
שקלטת האויר נתייב משום
שבת דיון דסופו לנוח
כמנוח מדום. (ב"ק ע"ב).
דאושרה מקום. חלמינו
לקות בו גט. דלחשבה
השאלה (לעיל ע"ה). נעץ
קנה. סממיה אין רכב ד'
מיה' ונח על גביו.
חייב. כמנוח ע"ג קרקע
דלא צני הנחה על ג'
מקום ד' צד"ה"ר (שבת ג' ז).

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ב"ק
ע ע"ב ד"ה כמאן: [דהא]
הכא החצר איירי דאינה
מקורה. רש"י. ב. אפילו
בלא מחיצות כלל. מוס'
ב"ק ג. ג. ולא איפשיטי
התם. ר"ן. ד. דמינוכר רב
שהוא מתחלק מן ההנחה
שהורק כלפי מעלה.
רש"י.

וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
דידה וחצר דידיה אמאי מגורשת אלא בגג דידיה וחצר דידיה רישא בגג דידיה
וחצר דידיה סיפא בגג דידיה וחצר דידיה אלא לאו דאושרה מקום דהד
מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
הא כדאיאתא והא כדאיאתא רישא בגג דידיה וחצר דידיה סיפא בגג דידיה
וחצר דידיה אמר רבא שלש מדות כגניטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר והא דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יורה לא מינטר
והא